

ΕΤΟΣ 69ον

24 Οκτωβρίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 43 (3569)

Η ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ένα από τὰ διλήμματα πού ὁ ἄνθρωπος ἀντιμετωπίζει στή ζωή του ἔχει νά κάνει μέ τόν τρόπο διαχείρισης τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν. Νά εἴμαστε αὐτάρκεις, νά κρατᾶμε τὰ ἀγαθὰ γιά ἐμάς, νά τὰ ἀξιοποιούμε γιά τή δική μας καλοζωία ἢ νά τὰ μοιραζόμαστε μέ τούς ἄλλους, ἰδίως αὐτούς πού δέν ἔχουν; Τό δίλημμα προεκτείνεται: νά σκορπίζω ὅσα ἔχω ἢ νά τὰ κρατῶ γιά δύσκολους καιρούς;

Οἱ ἀνάγκες τοῦ «ἐγώ»

Τὰ ἀγαθὰ θέτουν τόν ἄνθρωπο μπροστά στό ἐρώτημα: «τί εἶναι καί τί φέρνει ἡδονή, εὐχαρίστηση;». Ὁ πολιτισμός τῆς κατανάλωσης, στόν ὁποῖο ζοῦμε, δίνει τήν εὐκολή ἀπάντηση: «εὐχαριστιέμαι ὅταν ἱκανοποιῶ κάθε ἐπιθυμία μου καί, μάλιστα ὅ,τι θεωρῶ ὡς ἀνάγκη μου». Ἐδῶ ὅμως καλούμαστε νά προβληματιστοῦμε. Γιά παράδειγμα, ἀνάγκη εἶναι ἡ τροφή. Ἀνάγκη ὅμως γίνεται καί ἡ ἀφθονία καί ἡ ποικιλία τῆς τροφῆς. Ἀνάγκη εἶναι νά ὑπάρχει ἓνα μέσο μεταφορᾶς γιά νά μᾶς ἐξυπηρετεῖ ὅταν θέλουμε νά πᾶμε στήν ἐργασία μας ἢ γιά ἓνα ταξίδι ἀναψυχῆς. Ἀνάγκη γίνεται ὅμως καί ἡ ἐπίδειξη πλοῦτου καί χλιδῆς μέ ἓνα πολυτελές αὐτοκίνητο. Φτάνουμε ἔτσι στό σημεῖο νά ὀχυρωνόμαστε στό «ἐγώ» μας καί νά μήν κοιτάζουμε τίς ἀνάγκες τῶν ἄλλων. Ἐκλαμβάνουμε, μάλιστα, ὡς δικαίωμά μας τό νά χρησιμοποιούμε τούς ἄλλους ὅπως τὰ ἀγαθὰ μας. Ὡς ἀντικείμενα δηλαδή πού θά ἐκπληρώσουν τίς ἀνάγκες μας, χωρίς νά μᾶς ἐνδιαφέρει ἂν ἔχουν συναισθήματα, ἀγωνίες, δικές τους ἀνάγκες.

«Εὐχαριστιέμαι καί ὅταν ἐξουσιάζω». Μπορῶ νά χρησιμοποιήσω κάθε μέσο, γιά νά ἐξουσιάζω τούς ἄλλους. Γιά παράδειγμα, συχνά συναντοῦμε σήμερα τόν τρόπο τῆς χειριστικότητας. Ἐκβιάζω τούς ἄλλους μέ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Κορ. θ΄ 6-11)

«Ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει»

Ἀδελφοί, τοῦτο δέ, ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἰλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν ἀντάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καθὼς γέγραπται· ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσει καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσαι τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἣτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

τό παράπονο, μέ τή γκρίνια, μέ τήν προσποίηση ὅτι νιώθω πῶς δῆθεν δέν μέ ἀγαπᾶνε, ὥστε νά κάνουν αὐτό πού ἐπιθυμῶ. Καί δέν μέ ἐνδιαφέρει τό ὅτι κουράζω τούς ἄλλους. Μοῦ ἀρκεῖ ὅτι τό θέλημά μου γίνεται νόμος γι' αὐτούς. Βεβαίως, ἡ ἐξουσία εἶναι ἀναγκαῖα στή ζωή μας, διότι οἱ ἄνθρωποι χρειαζόμαστε κανόνες καί μέτρα, ἀφοῦ ἀλλιῶς δύσκολα ὑπάρχει συνύπαρξη. Ὁ ἐξουσιαστής ὅμως, τυραννώντας τούς ἄλλους, αἰσθάνεται ἰσχυρός.

Μίμηση Θεοῦ

Ἡ πίστη μιλά γιά τήν εὐχαρίστηση πού δίνει ἡ προσφορά. Ἡ γενναιοδωρία. Ἡ χαρά τοῦ νά βλέπουμε τούς ἄλλους νά αἰσθάνονται ὅτι δέν εἶναι μόνοι, χάρη σέ ἐμᾶς. Ὅτι κάποιος μεριμνᾷ γιά ὅσα τούς λείπουν καί τά ἔχουν πραγματική ἀνάγκη γιά τήν ἐπιβίωσή τους, γιά μιᾶ στοιχειώδη ποιότητα ζωῆς. Γι' αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀπευθυνόμενος στούς Κορινθίους, τούς προτρέπει νά εἶναι γενναιοδωροί καί χαρούμενοι σέ ὅ,τι δίνουν, μιμούμενοι τόν Θεό, ὁ ὁποῖος «ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τόν αἰῶνα» (Β΄ Κορ. 9,9). «Σκόρπισε, ἔδωσε στούς φτωχοῦς, ἡ δικαιοσύνη καί ἀγαθοεργία του μένουσιν στόν αἰῶνα».

Ἡ πίστη μᾶς ὑποδεικνύει ὅτι στήν πραγματικότητα εἴμαστε ὅλοι μας φτωχοί, ἀσχέτως μέ τό πόσα ὑλικά ἀγαθά ἔχουμε. Εἴμαστε φτωχοί ὡς πρός τή δυνατότητα νά νικήσουμε μόνοι μας τόν θάνατο. Εἴμαστε φτωχοί στά αἰσθήματά μας ἀπέναντι στήν ὁμορφιά τοῦ κόσμου, ὅπως τόν δημιουργήσε ὁ Θεός, καί δέν μπορούμε νά τόν χαρούμε χωρίς νά τόν ἐκμεταλλευόμαστε, νά τόν καταστρέφουμε ἢ νά τόν προσπερνᾶμε

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, νά ξέρετε τοῦτο, ὅτι ὅποιος σπέρνει μέ τσιγκουνιά, μέ τσιγκουνιά θά δερήσει, καί ὅποιος σπέρνει ἀπλόχερα, ἀπλόχερα θά δερήσει. Νά δώσει ὁ καθένας ὅ,τι θέλει ἀπ' τήν καρδιά του, ὄχι μέ λύπη ἢ ἀπό ἀνάγκη, γιατί ὁ Θεός ἀγαπᾷ ὅποιον δίνει μέ εὐχαρίστηση. Ὁ Θεός ἔχει τή δύναμη νά σᾶς δώσει πλουσιοπάροχα κάθε δωρεά, ὥστε, ἀφοῦ ἔχετε σέ κάθε περίπτωση πάντοτε αὐτάρκεια σ' ὅλα, νά δίνετε πλουσιοπάροχα γιά κάθε καλό ἔργο, ὅπως λέγει ἡ Γραφή: «Σκόρπισε, ἔδωσε στούς πτωχοῦς, ἡ ἀγαθοεργία του μένει στόν αἰῶνα». Ὁ Θεός, ὁ ὅποιος δίνει ἀφθονα σπόρο σέ ὅποιον σπέρνει καί ψωμί γιά φαγητό, εἶδε νά χορηγήσει καί νά πληθύνει τόν σπόρο σας καί νά αὐξήσει τούς καρπούς τῆς ἀγαθοεργίας σας, ὥστε νά γίνετε πλούσιοι σέ κάθε εἶδους ἀγαθοεργία, ἡ ὁποία συντελεῖ στό νά ἀναπέμπονται ἐξαιτίας σας εὐχαριστίες στόν Θεό.

(Από τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἀδιάφορα. Εἴμαστε φτωχοί ὡς πρός τό νά βλέπουμε μέ εὐαισθησία τόν πλησίον μας, ὡς πρός τό νά μήν παραδινόμαστε στήν ἡδονή τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ. Καί ὅμως, μέσα στή φτώχεια μας, ἂν ἔχουμε τά πνευματικά μας μάτια ἀνοιχτά, μπορούμε νά ἀπολαμβάνουμε τή γενναιοδωρία τοῦ Θεοῦ, τόσο στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ πού μᾶς σώζει, ὅσο καί στό πρόσωπο τοῦ συνανθρώπου μας, ὁ ὅποιος μᾶς δίνει τή δυνατότητα νά πλουτίσουμε ἀγαπώντας.

Τό παράδειγμα τοῦ Ἰωσήφ

Ἡ ἀπάντηση στό ἀρχικό δίλημμα εἶναι ἡ γενναιοδωρία. Μάλιστα, αὐτή πού δέν ἔχει νά κάνει μόνο μέ τά ὑλικά ἀγαθά, ἀλλά ἐκτείνεται καί στά συναισθήματα. Στήν ἐξοδο ἀπό τό ἐγώ μας. Στήν ὑπέρβαση τοῦ φόβου ἔναντι τῶν ἄλλων, ἀλλά καί τοῦ φόβου μήπως χάσουμε τά ἀγαθά μας καί χαθοῦμε, καθώς στό μέλλον πιθανόν θά ἔρθουν δύσκολα. Στήν Παλαιά Διαθήκη ὑπάρχει ἡ ἱστορία τῶν παχιῶν καί τῶν ἰσχνῶν ἀγελάδων, ἀπό τό ὄνειρο τοῦ Φαραώ τῆς Αἰγύπτου πού ἐρμήνευσε ὁ Ἰωσήφ. Ὁ Ἰωσήφ ἀξιοποίησε τά ἐπτά χρόνια τῆς καρποφορίας καί τῆς γενναιοδωρίας καί συγκέντρωσε ἀγαθά. Ὅμως δέν ἔκλεισε τίς ἀποθήκες σέ κανέναν στά ἐπτά χρόνια τῆς ἀνομβρίας καί τῆς καταστροφῆς. Δέν ἐγκλωβίστηκε στήν αὐτάρκεια τῆς σωτηρίας τοῦ λαοῦ του, ἀλλά ἔδωσε καί σέ ὅσους ἦρθαν νά ζητήσουν τή βοήθειά του. Ἔσωσε καί σώθηκε.

Αὐτό εἶναι καί τό νόημα τῆς πίστης στούς καιρούς μας. Νά μήν ἐγκλωβιστοῦμε στό αἶσθημα τῆς αὐτάρκειας, ἀλλά νά γίνουμε γενναιοί-

24 Ὀκτωβρίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ

Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος (β' αἰ.)· Σεβαστιανῆς μάρτυρος.

Ἦχος: α' – Ἐωθινόν: Ζ' – Ἀπόστολος: Β' Κορ. θ' 6-11 – Εὐαγγέλιον: Λκ. η' 27-39.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 31 Ὀκτωβρίου, Ε' Λουκά.

Ἀπόστολος: Β' Κορ. ια' 31 - ιβ' 9. – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιστ' 19-31.

ὄωροι, τόσο στά ὑλικά ἀγαθὰ ὅσο καί στήν κοινωνία μέ τούς ἄλλους. Μέτρο πού ὁ Θεός βάζει εἶναι ἡ ἀγάπη. Αὐτή πού μᾶς ἔδειξε καί μᾶς δείχνει πλουσιοπάροχα, σώζοντάς μας ἀπό τό κακό καί τόν θάνατο μέσα στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας καί πού μᾶς ὁδηγεῖ στήν ἀνοιχτή σέ ὅλους καρδιά, σ' αὐτή πού μοιράζεται καί συγχωρεῖ!

π. Θ.Μ.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Ἡ Ἀποστολική Διακονία, θέλοντας νά συμβάλλει στήν καλύτερη κατάρτιση ὄσων βοηθοῦν τό κατηχητικό καί ἐνοριακό ἔργο ἢ ἀσκοῦν ἐκπαιδευτικό καί κοινωνικό λειτουργήματα, συνεχίζει τή λειτουργία τοῦ ἐπιμορφωτικοῦ Σεμιναρίου Κατηχητῶν.

● Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται: α) Στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8 π.μ.-2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς). β) Στό ἠλεκτρονικό ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr. καί γ) Νά λαμβάνουν πληροφορίες στήν ἰστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr. στήν ἐνότητα *Ποιοί εἴμαστε – Τομέας Κατηχήσεως καί Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας*.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆ Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr